

จุดสาร

ส่วนตรวจสอบสำนวนคดีอุทธรณ์และฎีกา *Appeal and Supreme Courts Case Inspection Division*

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ เดือน เมษายน ๒๕๕๖

www.asci.police.go.th

บรรณาธิการ

จุลสารส่วนตรวจสอบสำนวนคดีอุทธรณ์และฎีกา(อฎ.) ฉบับนี้ เป็นฉบับต้อนรับเทศกาลสงกรานต์ ซึ่งเป็นเทศกาลแห่งความสุขของคนไทยอีกเทศกาลหนึ่ง ในฉบับนี้จึงขอแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับผู้ที่กำลังอยู่ระหว่างการตัดสินใจว่าจะเดินทางไปท่องเที่ยวพักผ่อนยังสถานที่ใดดี มานำเสนอด้วย ในส่วนเนื้อหาสาระนั้น ทางเรายังได้รับความกรุณาจากท่าน พล.ต.ท.วัฒนา สักกวัตร ผบช.กมค. ที่ได้มอบข้อมูลและรายละเอียดอันมีค่าที่เกี่ยวกับแผนแม่บทของการพัฒนากระบวนการยุติธรรม มาเพื่อมอบให้คณะผู้จัดทำจุลสารนำออกเผยแพร่ในฉบับนี้ และเช่นเคยครับ เรายังได้คัดเลือกเอาความเห็นแย้งที่อัยการสูงสุดได้ชี้ขาดให้อุทธรณ์และให้ฎีกา ในส่วนที่เกี่ยวกับคดีที่น่าสนใจมารวมไว้ให้ได้ศึกษากัน ซึ่งในช่วงที่ผ่านมานี้มีคดีที่อัยการสูงสุดมีความเห็นสอดคล้องกับทาง ตร. โดยชี้ขาดให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนกลับไปยื่นฟ้องอุทธรณ์และฎีกาเป็นจำนวนมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการและศักยภาพของหน่วยงานเรา ได้เป็นอย่างดี

ในช่วงเทศกาลสงกรานต์นี้ สำหรับผู้ที่เดินทางกลับยังภูมิลำเนา ก็ขอให้เดินทางด้วยความปลอดภัยถึงที่หมายโดยสวัสดิภาพ สำหรับผู้ที่ต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ ก็ขอให้ปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี สวัสดิ์ปีใหม่

พ.ต.อ. นพพร ศุภพัฒน์

(นพพร ศุภพัฒน์)

รองผู้บังคับการส่วนตรวจสอบสำนวน

คดีอุทธรณ์และฎีกา อฎ.

บรรณาธิการ

สถิติปริมาณสำนวนเดือนตุลาคม ๕๕ - มีนาคม ๕๖

ระยะเวลา	ปริมาณ สำนวนทั้งหมด	สำนวน ศาลยกฟ้อง	ความเห็น แย้งอัยการ	ผลอัยการสูงสุดชี้ขาด			
				ให้อุทธรณ์	ไม่อุทธรณ์	ให้ฎีกา	ไม่ฎีกา
ต.ค.๕๕-มี.ค.๕๖	๔๗,๐๑๗	๓๐๗	๑๕	๕	๖	๖	๑

ปริมาณสำนวนฝ่ายตรวจสอบสำนวนคดีอุทธรณ์

เดือน	ปริมาณสำนวน
ตุลาคม	๖,๖๘๔
พฤศจิกายน	๘,๔๒๗
ธันวาคม	๖,๑๒๖
มกราคม	๘,๐๙๑
กุมภาพันธ์	๓,๓๒๕
มีนาคม	๑๑,๓๒๕

ปริมาณสำนวนฝ่ายตรวจสอบสำนวนคดีฎีกา

เดือน	ปริมาณสำนวน
ตุลาคม	๓๙๙
พฤศจิกายน	๕๔๓
ธันวาคม	๓๐๙
มกราคม	๒๗๗
กุมภาพันธ์	๒๓๙
มีนาคม	๒๗๒

ร่วมลงนามถวายพระพร ณ โรงพยาบาลศิริราช

ข้าราชการตำรวจ ส่วนตรวจสอบสวนคดีอุทธรณ์และฎีกา ร่วมถวายพระปีใหม่

กิจกรรมร่วมงานสังสรรค์ปีใหม่ ๒๕๕๖

กิจกรรม Big Cleaning Day

กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพร่างกาย
ณ.สวนสาธารณะสวนลม

แผนแม่บทกับการพัฒนากระบวนการยุติธรรม

ด้วยเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง รองนายกรัฐมนตรี ได้เป็นประธานเปิดการอภิปราย ซึ่งจัดโดยกระทรวงยุติธรรม ในหัวข้อ “แผนแม่บทกับการพัฒนากระบวนการยุติธรรม” และได้ปาฐกถาพิเศษ โดยผู้บัญชาการสำนักงานกฎหมายและคดีได้เข้าร่วมในการอภิปรายด้วย จึงขอยกเนื้อหาสำคัญบางส่วนเพื่อเผยแพร่ความรู้ ดังนี้

ความเป็นมา

แผนแม่บทฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๔ ครอบคลุมช่วงเวลา พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๙ ซึ่งได้แก้ไขปรับปรุงจุดอ่อนของแผนแม่บททั้งสามฉบับที่ผ่านมา อีกทั้งได้ปรับสาระสำคัญในแผนให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมปัจจุบันยิ่งขึ้น ด้วยการ

๑. สำรวจข้อมูลสถานการณ์อาชญากรรมสำคัญและแนวโน้มกระบวนการยุติธรรมไทย
๒. ศึกษาสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และอื่น ๆ เช่น นโยบายของรัฐ ยุทธศาสตร์ประเทศ เป็นต้น
๓. สำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม

ยุทธศาสตร์ ๕ ด้าน

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การขับเคลื่อนและติดตามการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้
๑. พิจารณากำหนดนโยบายการบริหารงานยุติธรรมระดับชาติให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ของประเทศที่เปลี่ยนแปลง โดยให้มีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน
 ๒. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สื่อมวลชนและประชาชนทราบ
 ๓. จัดทำ ประสานและบูรณาการแผนงาน โครงการและงบประมาณประจำปีเพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้สอดคล้องตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ
 ๔. ประสานติดตามและเผยแพร่ผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พร้อมรายงานต่อคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติเป็นประจำทุกปี
 ๕. ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการพัฒนางานยุติธรรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ
 ๖. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในงานยุติธรรมให้สอดคล้องตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ
 ๗. ส่งเสริมการสร้างกลไกประสานร่วมมือในงานยุติธรรม และผลักดันการจัดตั้งสำนักงานยุติธรรมจังหวัดให้เป็นกลไกการประสานงานและศูนย์ให้บริการประชาชนในพื้นที่ ผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนแม่บทฯ ไปปฏิบัติ
 ๘. ศึกษาโอกาสและความเสี่ยงของประเทศไทย ผลกระทบที่จะมีต่อการบริหารงานยุติธรรม และวิธีการดำเนินคดีทางอาญา ทางแพ่งและพาณิชย์ และทางปกครองที่แตกต่างกันเพื่อเสริมสร้างโอกาสในการแข่งขันและคุ้มครองสิทธิผลประโยชน์ของประเทศไทย
 ๙. ทบทวนและพัฒนาปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานยุติธรรม เพื่อเตรียมการรองรับการกระทำผิดในรูปแบบต่างๆ เช่น การลักลอบเข้าเมือง การค้ายาเสพติด การฟอกเงิน การปลอมแปลงธนบัตร การฉ้อโกง รวมทั้งการควบคุมตัวทั้งระหว่าง - หลังดำเนินคดี และผลักดันผู้กระทำผิดออกนอกประเทศ

๑๐. พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยจัดให้มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ กำหนดแผนการดำเนินงานร่วมกัน เช่น การจัดทำบัตรที่สประจำตัวบุคคลอาเซียน (ASEAN Identity Card) การบันทึกลายพิมพ์นิ้วมือ เพื่อตรวจสอบและติดตามการหลบหนีเข้าเมืองหรือหลบหนีกลับประเทศภายหลัง กระทำผิด เป็นต้น

๑๑. พิจารณาจัดตั้งทีมปฏิบัติการสืบสวนสอบสวนร่วมของภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Investigative Team) ในลักษณะของทีมบูรณาการโดยประกอบด้วยหน่วยงานยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยน และถ่ายทอดประสบการณ์การทำงานร่วมกัน

๑๒. พิจารณาจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาทบทวนความเป็นไปได้ในการจัดตั้งองค์กร กระบวนการยุติธรรมในระดับภูมิภาคของอาเซียน เช่น ศาลยุติธรรมอาเซียน สำนักงานอัยการอาเซียน ควบคู่ ไปกับองค์กรตำรวจอาเซียน ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นแล้ว เพื่อแก้ปัญหาเรื่องเขตอำนาจศาลที่ถูกจำกัดโดยอำนาจ อธิปไตยของแต่ละประเทศ

๑๓. ฝึกอบรมให้ความรู้บุคลากรเกี่ยวกับสภาพสังคม การดำเนินงานยุติธรรมของประเทศอาเซียน และการทบทวนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อให้เข้าใจกฎหมายของประเทศอาเซียนยิ่งขึ้น

๑๔. ศึกษา วิเคราะห์ รายงานข้อมูลสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรมของประเทศ โดยนำเสนอเผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับทราบเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาประสิทธิภาพพระบการให้บริการประชาชน มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

๑. กำหนดมาตรฐานการทำงานให้ชัดเจน ทั้งแนวทางปฏิบัติ วิธีการและขั้นตอนการดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินการแล้วเสร็จ รวมทั้งลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้กระชับ สะดวก รวดเร็ว และมีค่าใช้จ่ายเหมาะสม

๒. นำระบบเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในการทำงานเพื่อรองรับการทำงานในขั้นตอนต่างๆ ที่กำหนดไว้

๓. บูรณาการข้อมูลในงานยุติธรรม เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะ เดียวกัน และจัดทำข้อตกลงการใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกัน

๔. เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้ด้วยความสะดวก

๕. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยพัฒนาแนวทางการบูรณาการในด้านต่างๆ เช่น การจัดหา ก่อสร้างอาคารหรือสถานที่ทำการให้อยู่ในบริเวณเดียวกันเพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางติดต่อใช้บริการได้ อย่างสะดวก

๖. พัฒนามาตรฐานการกำกับติดตามคดีและการบังคับคดีให้มีความชัดเจนและเหมาะสม ในทางปฏิบัติทั้งทางแพ่งและพาณิชย์ เช่น การประเมินราคาทรัพย์สินที่สร้างความเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้อง ทั้งสองฝ่าย เป็นต้น

๗. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการให้บริการ รวมทั้งจัดให้มีการเผยแพร่ผ่านช่องทางต่างๆ ที่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับประชาชน เพื่อให้ประชาชนสามารถ ติดต่อขอเข้ารับบริการตามช่องทางต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

๘. พัฒนาระบบการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด เพื่อแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูผู้กระทำผิดทั้งเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ให้ปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมก่อนพ้นโทษ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือในการกลับเข้าสู่สังคม

๙. พัฒนาระบบการคุ้มครองสิทธิและการช่วยเหลือเยียวยาประชาชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม โดยมีช่องทางการเข้าถึงที่ชัดเจน และสนับสนุนกองทุนยุติธรรมแก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสอย่างเพียงพอ

๑๐. สนับสนุนการจัดทำมาตรฐานงานนิติวิทยาศาสตร์และเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ในขั้นตอนต่างๆ เช่น การตรวจพิสูจน์วัตถุพยาน การตรวจสถานที่เกิดเหตุ การพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล เป็นต้น

๑๑. สนับสนุนการจัดสรรทรัพยากร ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร และเครื่องมืออุปกรณ์อย่างเพียงพอ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้อย่างเสมอภาค เป็นธรรม มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

๑. พัฒนาและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย รวมทั้งการตรวจสอบ ติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้มีความเหมาะสม ทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งให้มีการบังคับใช้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

๒. พิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดฯ พ.ศ. ๒๕๔๕ และ พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัว เป็นต้น

๓. พิจารณาแก้ไขและปรับปรุงการกำหนดโทษตามกฎหมายให้มีความเหมาะสมกับลักษณะการกระทำความผิดและระดับความรุนแรงที่มีต่อสังคม เช่น โทษของผู้ค้ายาเสพติด

๔. เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมาย และสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

๕. สนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยจัดสรรบุคลากรและอุปกรณ์อบรมให้ความรู้ และสร้างความตระหนักในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ

๖. ตรวจสอบการบังคับใช้กฎหมายและลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎหมายอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการกระทำผิดของผู้บังคับใช้กฎหมาย

๗. พัฒนากฎหมายสำคัญในวาระเร่งด่วน โดยดำเนินการปฏิรูปกฎหมายของประเทศให้สามารถส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของประเทศในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อรองรับการค้า การลงทุน เช่น ให้มีมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการก่อการร้ายทุกรูปแบบตามหลักสากล เป็นต้น

๘. บังคับใช้กฎหมายในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อมุ่งไปสู่การสร้างสงบเรียบร้อย และความเป็นธรรมในสังคม และมีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมกระบวนการยุติธรรมทางเลือกและการมีส่วนร่วมในงานยุติธรรม มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

๑. ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชน เพื่อให้ทราบถึงประโยชน์ที่ได้รับตามแนวคิดและวิธีการของกระบวนการยุติธรรมทางเลือกที่มีต่อตนเอง คู่กรณีและสังคม

๒. สร้างความตระหนักให้ภาคประชาชนในการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของงานยุติธรรม เช่น การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การจัดการความขัดแย้ง การแก้ไขฟื้นฟูและช่วยเหลือผู้กระทำผิด และการเป็นสายลับในการแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลให้กับหน่วยงาน เป็นต้น

๓. ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนและสื่อมวลชนในงานยุติธรรมของประเทศ เช่น การเผยแพร่ข้อมูลและรายงานข่าวเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การปราบปรามการค้ามนุษย์การกระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรี และการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นต้น

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรวิชาชีพ เช่น สภานายความ ได้เข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือประชาชนในขั้นตอนต่างๆ ของงานยุติธรรมอย่างจริงจัง

๕. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด เพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีบทบาทหน้าที่ในงานยุติธรรมในบางขั้นตอน เช่น การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การจัดการความขัดแย้ง การแก้ไขฟื้นฟูและช่วยเหลือผู้กระทำ เป็นต้น

๖. พัฒนาสื่อสารสนเทศ (Multimedia) เพื่อถ่ายทอดความรู้วิธีการบริหารจัดการความขัดแย้ง และให้คำปรึกษาแก่ประชาชน ผ่านช่องทางต่างๆ อย่างทั่วถึง

๗. พัฒนาและส่งเสริมงานยุติธรรมชุมชน ด้วยการคัดเลือกและพัฒนาผู้นำชุมชนหรือผู้ที่ประชาชนให้ความเคารพ นับถือเข้ามาทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาท โดยมีองค์กรของรัฐให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในการทำงาน

๘. พัฒนาและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกระบวนการยุติธรรมทางเลือกในทุกชั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม เช่น การไกล่เกลี่ยในระดับชุมชน ระดับพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ เป็นต้น

๙. ศึกษาวิเคราะห์ วิจัยสถานการณ์และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการปฏิบัติต่อผู้กระทำ โดยการเข้ามาตรการลงโทษระดับกลาง เช่น มาตรการควบคุมตัวผู้กระทำผิดด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

๑๐. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามรูปแบบวิธีการของกระบวนการยุติธรรมทางเลือก และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาบุคลากรและเผยแพร่องค์ความรู้ในงานยุติธรรม มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

๑. พัฒนาระบบการคัดเลือกบุคลากรใหม่ในงานยุติธรรม โดยพิจารณาจากความรู้ความสามารถทักษะ ความเชี่ยวชาญ จิตสำนึกที่ดี รวมทั้งประวัติการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพนั้นๆ

๒. พัฒนาบุคลากรในงานยุติธรรมให้มีความเชี่ยวชาญ และมีความเป็นมืออาชีพในงานยุติธรรม โดยการส่งเสริมการฝึกอบรมเฉพาะด้าน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกัน

๓. ศึกษาวิเคราะห์และเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการของบุคลากรในแต่ละด้านของงานยุติธรรมให้เท่าเทียมตามหลักเกณฑ์ที่มาตรฐานสากลปฏิบัติ รวมทั้งสอดคล้องกับระดับค่าครองชีพของประเทศ

๔. สร้างนักวิจัยหน้าใหม่ และส่งเสริมความร่วมมือในการวิจัยเชิงบูรณาการระหว่างหน่วยงานในการขับเคลื่อนการพัฒนางานยุติธรรมร่วมกัน

๕. สนับสนุนการวิจัยในประเด็นหัวข้อที่เป็นประโยชน์ต่องานยุติธรรม รวมทั้งการสังเคราะห์ และสรุปผลงานวิจัย เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้รับนำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติพิจารณากำหนดเป็นนโยบายและแนวทางในการพัฒนางานยุติธรรมต่อไป

๖. สนับสนุนการสร้างนวัตกรรมในงานยุติธรรม โดยการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนทางความคิดของบุคลากร วิธีการปฏิบัติ การประดิษฐ์และประยุกต์วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งการพัฒนาหรือริเริ่มโครงการใหม่ๆ อันนำไปสู่การพัฒนาและการใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า

ดังนั้น แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๙ จึงน่าจะเป็นแผนที่สมบูรณ์และเหมาะสมสำหรับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งหลาย รวมถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้นำไปเป็นกรอบแนวทางเบื้องต้น ในการกำหนดทิศทางการทำงานร่วมกันเพื่อให้การบริหารงานยุติธรรมของประเทศมีมาตรฐานในระดับสากล อีกทั้งประชาชนก็จะได้รับการบริการด้วยความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง เสมอภาคและเป็นธรรมด้วย

คำพยานที่ไม่แตกต่างในสาระสำคัญนั้นฟัง

ความผิดฐาน มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต, มีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองและพกพาอาวุธปืนไปในเมืองฯ โดยไม่ได้รับอนุญาต

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗(๑), ๑๕ วรรคหนึ่ง, ๖๖ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้โทษ(ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๕

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑๓๕(พ.ศ.๒๕๓๙) ลำดับที่ ๒๐

พระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง, ๗๒ วรรคสาม

ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๗๑

ข้อเท็จจริงฟังได้ความว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ร่วมกันจับกุมตัวนาย ว. ช้อหา มียาไอซ์ไว้ในครอบครอง จากการสืบสวนขยายผลทราบว่า จำเลยมีพฤติกรรมลักลอบจำหน่ายยาไอซ์ จึงได้วางแผนจับกุมตัวจำเลยได้ที่บริเวณที่เกิดเหตุ แต่ก่อนจะถึงตัวจำเลยประมาณ ๑ เมตร จำเลยล้วงเอาซองจดหมายสีชมพูออกจากกระเป๋ากางเกงข้างซ้ายโยนข้ามหลังคารถยนต์เข้าไปข้างทางที่เป็นป่าหญ้า และตรวจค้นตัวจำเลยพบอาวุธปืนพกวีโวลเวอร์ ยี่ห้อโคลล์ ขนาด .๓๘ สเปเชียล มีหมายเลขทะเบียน บรรจุกระสุนปืนจำนวน ๖ นัดอยู่ในซองปืนพกในอยู่ที่เอวด้านหลัง จากการตรวจสอบซองจดหมายสีชมพูที่จำเลยโยนทิ้งพบยาไอซ์ น้ำหนัก ๑๔.๕๔๐ กรัม (ซึ่งคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๑๔.๐๔๑ กรัม) บรรจุในถุงพลาสติกใสแบบรูดปิดเปิดซุกซ่อนอยู่ ส่วนอาวุธปืนรับว่าเป็นของเพื่อนนำมาฝากไว้ จากนั้นจำเลยได้พาเจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจค้นภายในห้องพักพบอาวุธปืนพกอโตเมติก (HK) ขนาด .๒๒ LONG RIFLE โดยมีซองบรรจุกระสุน และบรรจุไว้ในซองปืนพกใน, กระสุนปืนขนาด .๓๘ จำนวน ๑๘ นัด เหน็บอยู่ที่ซองเหน็บกระสุน, กระสุนปืนขนาด ๙ มม.จำนวน ๕๐ นัดกับเครื่องกระสุนปืนขนาด .๒๒ จำนวน ๘ นัด วางอยู่ภายในช่องเก็บของหัวเตียง, เครื่องซักรีดน้ำหนักรีดอัตโนมัติและถุงพลาสติกใสแบบรูดปิดเปิดในลิ้นชักโต๊ะที่ตั้งอยู่กลางห้องพัก จึงยึดไว้เป็นของกลาง พร้อมกับนำส่ง พงส. เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

ศาลชั้นต้น ศาลได้พิพากษาลงโทษจำเลยฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตให้จำคุก ๒ ปี ฐานพาอาวุธปืนเข้าไปในเมืองฯ จำคุก ๖ เดือน จำเลยให้การรับสารภาพลดโทษให้ กึ่งหนึ่งคงจำคุกจำเลยรวม ๑ ปี ๓ เดือน รัฐบาลเสด็จกลางที่หลีกเลี่ยงการพิสูจน์, อาวุธปืนพกอโตเมติก กระสุนปืนที่หลีกเลี่ยงการทดลองยิงและซองจดหมายสีชมพู (ซองกลาง) ข้อหาและคำขออื่นให้ยก โดยศาลได้พิพากษายกฟ้องจำเลยในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน (ยาไอซ์) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมายนั้น เนื่องจากเห็นว่า ยาเสพติดของกลางดังกล่าวมิได้ถูกตรวจค้นพบที่จำเลย ทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมพยานโจทก์ทั้งสองเบิกความยืนยันว่า เห็นจำเลยโยนซองจดหมายสีชมพูบรรจุยาเสพติดของกลางข้ามหลังคารถเข้าไปข้างทางซึ่งเป็นป่าหญ้าและพฤติการณ์ดังกล่าวเป็นรายละเอียดสำคัญในคดีที่พยานโจทก์ทั้งสองต้องให้การถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่พยานโจทก์กลับให้การเพียงว่า จำเลยโยนทิ้งลงพื้น และพยานทั้งสองยังให้การแตกต่างกันโดย ด.ต. ช. ให้การว่าเป็นผู้หยิบซองจดหมายสีชมพูมาตรวจสอบพบว่าภายในมียาเสพติดซุกซ่อนอยู่ แต่กลับเบิกความว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจคนหนึ่งเป็นผู้เก็บซองสีชมพูไปส่งมอบให้แก่ ร.ต.อ. น. แกะออกมาตรวจสอบซึ่ง ร.ต.อ. น. เบิกความตอบถามค้านว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจดังกล่าว

ไม่ใช่ ค.ต. ข. พยานหลักฐานของโจทก์ยังมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยเป็นผู้กระทำผิดตามฟ้องหรือไม่ จำต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นพ้องกับคำสั่งไม่อุทธรณ์ของพนักงานอัยการในความผิดฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองและความผิดฐานพกพาอาวุธปืนเข้าไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่มีเหตุอันสมควร แต่ยังไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งไม่อุทธรณ์ของพนักงานอัยการในความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (เมทแอมเฟตามีน หรือยาไอซ์) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมายด้วยเหตุผลดังนี้

๑. คดีนี้มีคำเบิกความของพยานซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมทั้งสองปากต่างยืนยันว่า จับกุมจำเลยได้ในที่ที่เกิดเหตุและเห็นจำเลยโยนซองวัตถุทิ้งข้างรถยนต์ เมื่อเก็บมาตรวจสอบในทันทีทันใดนั้นก็พบว่าเป็นยาเสพติดของกลาง จากกรณีดังกล่าว แม้จะแตกต่างกับคำให้การในชั้นสอบสวนเรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้นำของจดหมายสีชมพูมาให้ แต่เรื่องดังกล่าวก็มีข้อสาระสำคัญในคดีแต่ประการใด เพราะเป็นเพียงแค่ข้อแตกต่างกันในรายละเอียดของการกระทำความผิดของจำเลยว่าจะเป็นการโยนข้ามหลังคารถหรือโยนทิ้งไว้ข้างรถยนต์หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจคนใดเป็นผู้ค้นพบยาเสพติดดังกล่าวเท่านั้น จึงมิได้เป็นข้อพิรุธน่าสงสัยอันที่จะทำให้น้ำหนักในการรับฟังพยานโจทก์ดังกล่าวเสียไป ดังนั้น เมื่อจำเลยมียาเสพติดของกลางอยู่ในความครอบครองมาตั้งแต่แรก ย่อมถือได้ว่าอยู่ในความครอบครองของจำเลยแล้วประกอบกับจำเลยพกอาวุธปืนติดตัวมาด้วย ทำให้การตรวจค้นจับกุมจำเลยของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงต้องกระทำด้วยความระมัดระวังและรวดเร็ว อาจจะทำให้เกิดข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ทั่วไป

๒. กรณีที่ศาลเห็นว่าเป็นการผิดปกติวิสัยที่ผู้กระทำความผิดจะล้วงหยิบเอาซองจดหมายที่บรรจุยาเสพติดขึ้นมาแล้วโยนข้ามหลังคารถซึ่งมีความสูงในระยะสายตาไปในขณะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าประชิดตัวห่างเพียง ๑ เมตร ในบริเวณที่เกิดเหตุที่มีแสงไฟส่องให้แสงสว่างมองเห็นได้ชัดเจน โดยสภาพซองจดหมายดังกล่าวปราศจากร่องรอยถูกขยำให้มีขนาดเล็กเพื่ออำพรางในมือขณะมีการล้วงหยิบเอาออกมาโยนข้ามหลังคารถ นั้น

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวข้างต้นมิได้เป็นเรื่องของการผิดปกติวิสัยของผู้กระทำผิดแต่ประการใด เพราะตามปกติวิสัยของผู้กระทำผิดที่มียาเสพติดอยู่ในความครอบครอง เมื่อเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเข้าทำการจับกุมตน ย่อมจะต้องทำทุกวิถีทางที่จะทำลายหรือโยนทิ้งหรือหาวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะจัดการกับสิ่งที่ผิดกฎหมายไปให้พ้นจากตัวเองให้มากที่สุดหรือเพื่อให้ตนเองพ้นจากความผิดตามกฎหมาย โดยในกรณีของจำเลยก็ทำเช่นเดียวกันที่เลือกใช้วิธีการโยนข้ามหลังคารถเพราะสถานที่ที่จำเลยถูกจับกุมอยู่ใกล้กับข้างทางซึ่งเป็นป่าห้วยย่อมสร้างความยากลำบากให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการตรวจค้นหายาเสพติดดังกล่าวและยังสามารถยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่ายาเสพติดดังกล่าวมิใช่ของจำเลยได้ จึงเป็นวิถีทางที่ดีอีกแนวทางหนึ่งที่จำเลยคิดว่าเหมาะสมแล้วจึงเลือกที่จะกระทำประกอบกับลักษณะการโยนของข้ามหลังคารถนั้น จำเลยไม่จำเป็นต้องขยำซองจดหมายดังกล่าวให้มีขนาดเล็กตามที่ศาลกล่าวอ้าง ทั้งนี้ เพราะยาเสพติดดังกล่าวบรรจุอยู่ในซองพลาสติกใสแบบรูดเปิดปิดได้แล้วใส่ไว้ในซองจดหมายสีชมพูอีกทีหนึ่งแล้วพับให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมมีขนาดที่สามารถโยนข้ามหลังคารถได้ ลักษณะของซองดังกล่าวปรากฏตามภาพถ่ายประกอบคดีเอกสารหมายเลข จ.๑๐ (รูปของกลางในคดีทั้งหมด, รูปเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมจำเลยได้ที่ข้างรถพร้อมอาวุธปืน) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าซองดังกล่าว มีร่องรอยการพับเพื่อให้สะดวกต่อการโยนข้ามหลังคารถได้ มิใช่เป็นเรื่องที่ผิดปกติแต่ประการใด

๓. เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมตัวจำเลยต่างก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ไปตามปกติ ไม่มีเจตนาที่จะกลั่นแกล้งหรือปรักปรำให้จำเลยต้องรับโทษตามกฎหมาย หรือมีการเรียกรับผลประโยชน์บางอย่างเพื่อแลกเปลี่ยนกับการไม่ต้องจับกุมตัวจำเลย ทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจดังกล่าวก็ไม่ได้มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อนแต่ประการใด ย่อมทำให้คำให้การดังกล่าวของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมจำเลยมีน้ำหนักน่าเชื่อถือมากกว่าคำให้การของจำเลยที่ให้การปฏิเสธว่ามีได้กระทำความผิดตามฟ้อง

๔. เหตุของการจับกุมจำเลยได้ก็เนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมตัวจำเลยในความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (เมทแอมเฟตามีน หรือยาไอซ์) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย ซึ่งนาย ว. ได้สมัครใจจะช่วยเหลือราชการในการปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดเพื่อให้เป็นประโยชน์กับการลดโทษ โดยได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบว่าจะช่วยล่อซื้อยาไอซ์จากจำเลยที่เกิดเหตุ จนนำไปสู่การจับกุมจำเลยพร้อมกับอาวุธปืนของกลางได้ในที่สุด ซึ่งจากพฤติการณ์ดังกล่าวมีมูลเหตุอันน่าเชื่อว่าจำเลยมียาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (เมทแอมเฟตามีน หรือยาไอซ์) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายจริงเพราะหากมิได้เป็นความจริงเช่นนั้นแล้ว จำเลยย่อมจะต้องร้องขอความเป็นธรรมจากพนักงานอัยการหรือต่อศาลยุติธรรมว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมดำเนินการยึดเยียดข้อหาหรือมีเจตนากลั่นแกล้งจำเลยให้ต้องรับโทษ แต่จากคำให้การและคำเบิกความของจำเลยก็ได้มีการร้องเรียนหรือกล่าวหาเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมให้ต้องรับโทษทั้งทางวินัยและทางกฎหมายแต่ประการใดเลย

๕. ส่วนกรณีศาลยกคำร้องขอให้รับของกลางในรายการที่ ๑๑ คือ เครื่องชั่งน้ำหนักดิจิตอล จำนวน ๑ เครื่อง และรายการที่ ๑๒ คือ ถุงพลาสติกใสแบบรูดเปิดปิด จำนวน ๑ แพ็ค นั้น

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นที่ได้กล่าวมาแล้วมีเหตุผลอันควรเชื่อได้ว่าจำเลยได้กระทำความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (เมทแอมเฟตามีน หรือยาไอซ์) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมายและทรัพย์สินของกลางทั้งสองรายการนั้น จำเลยมีวัตถุประสงค์ไว้ใช้ในการกระทำความผิดซึ่งเกี่ยวข้องกับยาเสพติด คือ ใช้ในการชั่งน้ำหนักยาเสพติดและถุงพลาสติกดังกล่าวใช้สำหรับการบรรจุ ยาเสพติดไว้คอยจำหน่าย ทั้งลักษณะยาเสพติดของกลางที่พบในที่เกิดเหตุก็มีการบรรจุไว้ในถุงพลาสติกใสแบบรูดเปิดปิดซึ่งเป็นประเภทเดียวกับทรัพย์สินของกลางดังกล่าว

จากกรณีดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นได้ว่าพยานหลักฐานที่ฝ่ายโจทก์นำสืบมาเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องแล้วและสมควรที่จะต้องรับโทษตามกฎหมายต่อไป

อัยการสูงสุด มีคำสั่งชี้ขาดให้อุทธรณ์ในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยไม่ได้รับอนุญาต

(คำชี้ขาดอัยการสูงสุด ที่ อส. ๐๐๑๕.๓/๑๒๘๐ ลง ๓๐ ม.ค.๒๕๕๖)

ข้อสังเกต การนำพยานคู่ในฐานะผู้จับกุมเข้าเบิกความต่อศาลนั้น ควรให้พยานทั้งสองได้เตรียมความพร้อมในการเข้าทำการเบิกความต่อศาลก่อนด้วยทุกครั้ง เพราะหากศาลเห็นว่า เป็นการเบิกความแตกต่างในข้อสาระสำคัญก็จะเกิดความเสียหายแก่คดีได้

พฤติการณ์แวดล้อมการกระทำประกอบพยานอื่นนำฟัง

ความผิดฐาน พยายามกระทำความผิด

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๗ ประกอบมาตรา ๘๐

คดีนี้ได้ความว่า เมื่อประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นคนต่างด้าวได้เข้ามาราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านตามช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมืองและได้อยู่ในราชอาณาจักรไทยโดยจำเลยทั้งสองได้ร่วมกันข่มขืนใจผู้เสียหายให้ยอมให้เงิน ๖๕๐,๐๐๐ บาท อันเป็นประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินแก่จำเลยทั้งสองกับพวก โดยการโทรศัพท์ขู่เชิญผู้เสียหายว่านาย ค. น้องของภริยาของผู้เสียหายได้ค้ำประกันเงินกู้ธนาคารแต่ผู้กู้หลบหนีไป จำเลยทั้งสองกับพวกได้กักตัวนาย ค. ไว้ให้ผู้เสียหายนำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระให้กับจำเลยทั้งสองกับพวก มิฉะนั้นจะฆ่านาย ค. ให้ตาย อันเป็นการขู่เชิญว่าจะเป็นการอันตรายต่อชีวิตของบุคคลที่สาม จำเลยทั้งสองได้ลงมือกระทำความผิดไปโดยตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล เนื่องจากผู้เสียหายไม่เกรงกลัว และไม่ยอมให้เงินตามที่ขู่เชิญ เจ้าพนักงานตำรวจวางแผนจับกุมจำเลยทั้งสองกับพวกได้ การกระทำของจำเลยทั้งสองกับพวกจึงไม่สำเร็จดังเจตนา

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยานจำเลยที่ ๒ ถอนคำให้การเดิม และให้การรับสารภาพในข้อหา ร่วมกันพยายามกระทำความผิด แต่ให้การปฏิเสธในข้อหาเป็นคนต่างด้าวเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต

ศาลชั้นต้น พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๒ แต่ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ เนื่องจากเห็นว่าเมื่อคนร้ายโทรศัพท์ไปหาผู้เสียหายและแม่ยายของผู้เสียหายไม่ได้แสดงหมายเลขโทรศัพท์ของคนร้ายและผู้เสียหายเบิกความตอบคำถามค้านนายจำเลยที่ ๑ ว่า ครั้งแรกคนร้ายโทรศัพท์มาหาแม่ยายเสียงคนร้ายคล้ายชาวจีนพูดภาษาไทยไม่ชัด และหมายเลขโทรศัพท์ของคนร้ายไม่ปรากฏที่โทรศัพท์บ้านและโทรศัพท์เคลื่อนที่ของพยาน ทั้งนาย อ. ก็ให้การต่อพนักงานสอบสวนว่า ได้มีโทรศัพท์เข้ามาไม่แสดงหมายเลขบอก แสดงว่าคนร้ายปกปิดหมายเลขโทรศัพท์โดยตลอดเพื่อไม่ให้ทราบว่าโทรมาจากที่ใดและโทรศัพท์เครื่องไหน แต่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ โทรศัพท์หานาย อ. กลับแสดงหมายเลขโทรศัพท์เป็นการเปิดเผยหมายเลขโทรศัพท์ในขณะที่มีการมอบของกลางอันผิดวิสัยของคนร้ายที่ต้องปกปิดหมายเลขโทรศัพท์ของตนเองไม่ให้คนอื่นรู้ทำให้งานต่อการติดตามจับกุม ทั้งจำเลยที่ ๑ ก็เบิกความว่า ก่อนเกิดเหตุได้แวะทานอาหารกับนาย ห. ที่ร้านอาหาร จำเลยที่ ๒ โทรมาและแวะเข้ามาหาทั้งช่วยให้จำเลยที่ ๑ โทรศัพท์หานาย อ. เนื่องจากจำเลยที่ ๒ พูดภาษาไทยไม่ได้ โดยจำเลยที่ ๑ เป็นผู้แปลคำพูดของจำเลยที่ ๒ ให้นาย อ. และนาย ห. ให้การต่อพนักงานสอบสวนว่า วันเกิดเหตุพี่สะใภ้ให้ไปตรวจสอบเกี่ยวกับการโอนเงิน แต่ไม่มีเงินเข้าบัญชีจึงติดต่อให้จำเลยที่ ๑ มาเป็นเพื่อนและเป็นล่ามให้ เนื่องจากพูดภาษาไทยไม่ได้เมื่อจำเลยที่ ๑ มาหาแล้วจำเลยที่ ๑ แนะนำไปแจ้งความที่สถานีตำรวจนครบาลแห่งหนึ่ง แต่เจ้าพนักงานตำรวจแนะนำให้ไปแจ้งความที่สถานีตำรวจนครบาลอีกแห่งหนึ่ง ก่อนถึงสถานที่ตำรวจดังกล่าวได้แวะทานอาหารที่ร้านอาหารแล้วจึงพบกับจำเลยที่ ๒ และไม่รู้จักกับจำเลยที่ ๒ เช่นนี้อาจเป็นไปตามที่จำเลยที่ ๑ นำสืบต่อผู้ที่ได้เห็นว่าขณะที่จำเลยที่ ๒ มาพบจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ ให้จำเลยที่ ๑ ช่วยโทรหานาย อ. เนื่องจากจำเลยที่ ๒

พูดภาษาไทยไม่ได้ ทั้งจำเลยที่ ๑ ได้ให้การปฏิเสธมาโดยตลอดว่า ทำหน้าที่เป็นล่ามให้จำเลยที่ ๒ เท่านั้น และ ไม่ทราบว่าเงินที่จำเลยที่ ๒ ให้นาย อ. เอามามอบให้ นั้นเป็นเงินเกี่ยวกับอะไร อีกทั้ง ไม่ปรากฏว่าผู้ที่โทรขู่เชิญ ผู้เสียหายและแม่ยายของผู้เสียหายเป็นจำเลยที่ ๑ หรือไม่ กรณีเช่นนี้จึงมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยที่ ๑ ได้ร่วมกระทำความผิดกับจำเลยที่ ๒ กับพวกหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้แก่จำเลยที่ ๑ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง

ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืนให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๑ เนื่องจากเห็นว่า โจทก์นำสืบโดยมีผู้เสียหายร้องตำรวจโท ส. ผู้ร่วมจับกุมเป็นพยาน เบิกความได้ว่าความว่า วันเกิดเหตุมีคนร้ายโทรศัพท์เข้ามาที่บ้านผู้เสียหาย แม่ยายผู้เสียหายเป็นผู้รับสายคนร้ายบอกว่าจับตัวนาย ค. น้องภริยาของผู้เสียหายไว้เป็นตัวประกัน เนื่องจากนาย ค. ค่าประกันเงินกู้ให้เพื่อน แต่เพื่อนของนาย ค. ชำระหนี้ ๖๕๐,๐๐๐ บาท แล้วหลบหนีไป ผู้เสียหายได้พูดคุยทางโทรศัพท์กับคนร้ายโดยขอต่อรอง ยอดเงินจาก ๖๕๐,๐๐๐ บาท เหลือ ๒๒๐,๐๐๐ บาท คนร้ายขอหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้เสียหายและโทรศัพท์ เข้ามาที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้เสียหายข่มขู่มิให้ผู้เสียหายวางสาย มิฉะนั้นจะฆ่านาย ค. แล้วให้ผู้เสียหายนำเงิน ไปให้ที่ร้านอาหารตรงข้ามห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ผู้เสียหายจึงแจ้งเหตุให้เจ้าพนักงานตำรวจทราบและวางแผนจับกุม ผู้เสียหายได้เตรียมรถกระบะคาชเพื่อไปมอบให้แก่คนร้าย เมื่อไปถึงที่นัดหมายพบนาย อ. จึงได้มอบของกระบะคาช ให้แก่นาย อ. จากนั้นจึงได้เข้าทำการจับกุมตัวนาย อ. ไว้ หลังจากนั้นเสียงโทรศัพท์เคลื่อนที่นาย อ. ได้ดังขึ้นผู้เสียหาย บอกให้ นาย อ. เปิดเสียงเพื่อให้ผู้ร่วมจับกุมได้ยิน ซึ่งเสียงที่โทรศัพท์เข้ามานัดให้นำเงินไปส่งมอบให้ที่ร้านอาหาร ภายในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง เจ้าพนักงานตำรวจจึงได้เดินทางไปพบจำเลยทั้งสอง และเข้าทำการจับกุมจำเลยทั้งสอง ได้ที่ร้านดังกล่าว แต่พยานทั้งสองไม่ได้มีส่วนรู้เห็นมาโดยตรงว่าจำเลยที่ ๑ มีส่วนเกี่ยวข้องกับเงินที่คนร้ายกรรโชก เอาจากผู้เสียหายแต่อย่างใด ทั้งข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของผู้เสียหายว่า คนร้ายที่โทรศัพท์พูดคุยกับแม่ยาย ของผู้เสียหายและผู้เสียหาย รวมทั้งที่พูดคุยกับนาย อ. ครั้งแรกมีเสียงคล้ายเสียงชาวเงินพูดภาษาไทยไม่ชัดและได้ ความจากคำเบิกความของร้อยตำรวจโท ส. ว่าขณะที่จำเลยที่ ๑ โทรศัพท์พูดคุยกับนาย อ. นั้น จำเลยที่ ๑ พูดภาษาไทย ชัดเจน ดั่งนี้ย่อมแสดงว่าคนร้ายที่โทรศัพท์พูดคุยกับผู้เสียหายและแม่ยายของผู้เสียหายรวมทั้งนาย อ. ในครั้งแรก มิใช่จำเลยที่ ๑ ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่าขณะที่คนร้ายที่มีเสียงพูดคล้ายชายเงินโทรศัพท์พูดคุยกับแม่ยายผู้เสียหาย และผู้เสียหายรวมทั้งนาย อ. นั้น หมายเลขโทรศัพท์ของคนร้ายมิได้แสดงให้เห็นปรากฏที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้เสียหาย และของนาย อ. แสดงว่าคนร้ายประสงค์จะปกปิดหมายเลขโทรศัพท์ของตน เพื่อให้ยากแก่การติดตามจับกุม แต่ขณะที่ จำเลยที่ ๑ ใช้โทรศัพท์พูดคุยกับนาย อ. ซึ่งกลับปรากฏหมายเลขโทรศัพท์ของจำเลยที่ ๑ แสดงที่หน้าจอ โทรศัพท์เคลื่อนที่ของนาย อ. อย่างชัดเจนอันแสดงถึงความบริสุทธิ์ใจของจำเลยที่ ๑ ในการใช้โทรศัพท์พูดคุยกับนาย อ. ในชั้นสอบสวนเมื่อถูกแจ้งข้อหาจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธในทันที จำเลยทั้งสองยังให้การในชั้นสอบสวนมีสาระสอดคล้อง กันได้ว่าความว่า ในวันเกิดเหตุขณะที่จำเลยที่ ๑ รับประทานอาหารอยู่ที่ร้านอาหารในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งได้ พบกับจำเลยที่ ๒ ซึ่งเคยรู้จักกันมาก่อนโดยบังเอิญ จำเลยที่ ๒ ขอให้จำเลยที่ ๑ ช่วยโทรศัพท์สอบถามนาย อ. เกี่ยวกับ เรื่องเงินตามที่โจทก์นำสืบ จำเลยที่ ๑ ดำเนินการตามคำขอของจำเลยที่ ๒ โดยไม่ทราบและไม่มีส่วนรู้เห็นว่าเป็นเงิน เกี่ยวกับเรื่องอะไร ประกอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ เป็นชาวใต้ห้วน ไม่สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้ การดำเนินการในชั้นจับกุมและสอบสวน ผู้จับกุมและผู้สอบสวนต้องให้จำเลยที่ ๑ เป็นล่ามแปลภาษาให้จำเลย ที่ ๒ ฟังการที่จำเลยที่ ๒ ขอให้ จำเลยที่ ๑ โทรศัพท์พูดคุยกับนาย อ. ซึ่งเป็นคนไทยด้วยกัน นับว่ามีเหตุผล และจำเลยทั้งสองต่างให้การ ในชั้นสอบสวนหลังจากถูกจับกุมได้ไม่นาน โดยไม่ทันมีเวลาไตร่ตรองบิดเบือน ข้อเท็จจริงไปเป็นอย่างอื่น คำให้การของจำเลยทั้งสองในชั้นสอบสวนย่อมสมเหตุสมผลและมีน้ำหนักสมควร

แก่การรับฟังเมื่อพิจารณาพยานหลักฐานของจำเลยที่ ๑ แล้ว จำเลยที่ ๑ นำสืบโดยมีตนเองเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงทำนองเดียวกันกับที่จำเลยทั้งสองได้ให้การไว้ในชั้นสอบสวน พยานหลักฐานที่จำเลยที่ ๑ นำสืบเชื่อมกับพยานหลักฐานของโจทก์ พฤติการณ์แห่งคดีตามพยานหลักฐานที่โจทก์และจำเลยที่ ๑ นำสืบมารับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ พบกับจำเลยที่ ๒ โดยบังเอิญและจำเลยที่ ๑ ช่วยจำเลยที่ ๒ โทรศัพท์พูดคุยกับนาย อ. เกี่ยวกับเรื่องเงินโดยที่จำเลยที่ ๑ ไม่ทราบ และไม่มีส่วนรู้เห็นว่าเป็นเงินเกี่ยวกับ เรื่องอะไร กรณียอมถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ร่วมกับจำเลยที่ ๒ และพวกกระทำความผิดตามฟ้องที่ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ นั้น ศาลอุทธรณ์เห็นฟ้องด้วยในเหตุผล พิพากษายืน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วยังคงไม่เห็นฟ้องด้วยกับคำสั่งไม่ฎีกาของพนักงานอัยการในส่วน
ของจำเลยที่ ๑ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. คดีนี้ศาลชั้นต้นได้พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๒ และคดีได้ถึงที่สุดแล้ว ข้อเท็จจริงซึ่งทางคู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นนี้จึงรับฟังยุติได้ว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุจำเลยที่ ๒ กับนาย อ. ได้ร่วมกันกระทำความผิดศาลอุทธรณ์จึงต้องรับฟังข้อเท็จจริงจากการนำสืบของโจทก์โดยปราศจากข้อสงสัยแล้วว่าจำเลยที่ ๒ เป็นผู้กระทำความผิดร่วมกับนาย อ. ในคดีนี้ ดังนั้น ทางคดีจึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปเพียงว่า การที่เจ้าพนักงานตำรวจสามารถจับกุมตัวจำเลยที่ ๑ ได้พร้อมกับจำเลยที่ ๒ โดยที่จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ติดต่อไปยังนาย อ. จะสามารถรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยหรือไม่ว่าทางจำเลยที่ ๑ เป็นหนึ่งในผู้ที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องหรือได้ร่วมรู้เห็นกับการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๒ กับนาย อ. ในครั้งนี้ด้วย เห็นว่า แม้ในการสืบพยานจะไม่ปรากฏว่าโจทก์ จะได้มีการนำประจักษ์พยานที่รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่จำเลยที่ ๑ พุดคุยติดต่อไปยังบ้านของผู้เสียหายมาสืบก็ตาม แต่พยานบุคคลนั้น ก็ได้เป็นเพียงพยานหลักฐานที่สำคัญเพียงอย่างเดียวที่จะใช้บ่งชี้ว่าจำเลยที่ ๑ มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในครั้งนี้ด้วย เพราะเหตุว่า การกระทำความผิดในลักษณะนี้เป็นการกระทำในลักษณะที่ต้องปิดบัง ซ่อนเร้น อำพราง โดยมีการวางแผนมาเป็นอย่างดี จึงยากที่จะหาประจักษ์พยานในขณะที่ติดต่อหรือตกลงใจที่จะกระทำมาเบิกความยืนยันการกระทำความผิดเช่นนี้ได้ นอกเสียจากจะต้องนำเอาพยานหลักฐานแวดล้อมอื่นอันเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องมาใช้ประกอบในการวินิจฉัย โดยพิจารณาจากพฤติกรรมการกระทำของผู้ร่วมกระทำแต่ละคน ให้เชื่อมโยงไปยังตัวผู้กระทำหลัก เพื่อให้มีน้ำหนักมากพอที่จะสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็น ความเชื่อมโยงไปยังจำเลยที่ ๑ ว่า มีส่วนร่วมในการกระทำผิดด้วย

๒. เมื่อรูปคดีรับฟังจากคำเบิกความของร้อยตำรวจโทสมหมาย ธรรมนิยม พยานซึ่งเป็นผู้สืบสวนจนสามารถนำไป สู่การจับกุมจำเลยทั้งสองได้ว่า “หลังจากจับกุมชายผู้มารับเงินตามที่นัดหมายพยานสอบถาม ชายคนดังกล่าวทราบชื่อว่า นาย อ. พยานกับพวกจึงสอบถามว่ามีใครเป็นผู้ร่วมขบวนการด้วย นาย อ. ตอบว่ารับจ้างจากชาวไต้หวัน โดยมีจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ติดต่อมาให้รับเงินไปให้แก่ชาวไต้หวัน พยานสอบถามนาย อ. ว่าเมื่อได้รับเงินแล้วจะเอาไปให้ใครที่ไต้หวัน นาย อ. ตอบว่าจำเลยที่ ๑ จะติดต่อมาอีกหนึ่ง ขณะที่พยานควบคุมตัวนาย อ. เกือบชั่วโมงได้ มีโทรศัพท์เข้ามาที่โทรศัพท์มือถือของนาย อ. และโชว์หมายเลขโทรศัพท์ด้วย พยานจึงให้เปิดเสียงลำโพง เสียงที่เข้ามาสอบถามว่าเงินที่ได้ครบหรือยัง และเป็นเสียงผู้ชายพูดภาษาไทยชัดเจน นาย อ. ตอบว่าครบแล้ว คนที่โทรศัพท์มาหา นาย อ. บอกว่าให้ นาย อ. นำเงินไปส่งมอบที่ร้านอาหารภายในห้างสรรพสินค้าที่เกิดเหตุ สอบถามนาย อ. ว่าใครเป็นผู้ที่โทรมา นาย อ. ตอบว่าจำเลยที่ ๑” ประกอบคำเบิกความของร้อยตำรวจเอก ม. พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบที่เบิกความว่า “ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจ จึงควบคุมตัวไว้ ขณะนั้นได้มีจำเลยที่ ๑ โทรศัพท์เข้ามายังโทรศัพท์มือถือของ

ของนาย อ. โดยจำเลยที่ ๑ สอบถามว่าได้รับเงินหรือยัง หากได้รับแล้วให้ไปพบกันที่เกิดเหตุ จากนั้นเจ้าพนักงานตำรวจ จึงนำตัวนายอ. ไปยังสถานที่ดังกล่าว เมื่อไปถึงแล้วนาย อ. แจ้งว่า จำเลยทั้งสองอยู่ภายในร้าน” “จากการสอบปากคำ นาย อ. ซึ่งนาย อ. ให้การว่าก่อนเกิดเหตุ อยู่ที่จังหวัดเชียงรายเป็นคนบ้านเดียวกับจำเลยที่ ๑ ต่อมาจำเลยที่ ๑ โทรศัพท์ มาหาเพื่อให้มาทำงานกับจำเลยที่ ๒ จากนั้นเดินทางจากจังหวัดเชียงรายมาพักอาศัยที่อาคารแห่งหนึ่ง โดยจำเลยที่ ๒ เป็นผู้จ่ายค่าเช่า และค่าเดินทางให้ รวมทั้งซื้อโทรศัพท์มือถือให้ ๑ เครื่อง ในระหว่างนั้น จำเลยที่ ๑ เป็นล่ามให้จำเลย ที่ ๒ และนาย อ. ให้การอีกว่าจำเลยที่ ๒ บอกว่า หากมีโทรศัพท์เข้ามายังโทรศัพท์มือถือของนาย อ. ให้ปฏิบัติตามนั้น โดยจำเลยที่ ๑ เป็นผู้แปลให้นาย อ. ฟัง ” แม้คำเบิกความของร้อยตำรวจโท ส. พยานผู้จับกุมและคำเบิกความ ของร้อยตำรวจเอก ม. จะเป็นพยานบอกเล่าก็ตามหากแต่พยานทั้งสองเป็นถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐและได้รับรู้ข้อเท็จจริง ดังกล่าวมาจากการกระทำตามหน้าที่ ทั้งไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับทางผู้ให้ถ้อยคำแต่อย่างใด เมื่อพิจารณาจากสภาพ ลักษณะ แหล่งที่มาและข้อเท็จจริงแวดล้อมของพยานทั้งสองแล้วน่าจะเชื่อว่าจะพิสูจน์ความจริงได้ จึงไม่ต้องห้ามที่จะรับฟังแม้จะถือเป็นเพียงพยานบอกเล่าก็ตาม ซึ่งจากคำเบิกความดังกล่าวจะเห็นได้ว่าจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นชาวไต้หวันกับนาย อ. ซึ่งเป็นคนไทยได้รู้จักกันและปฏิสัมพันธ์กันโดยมีทางจำเลยที่ ๑ เป็นทั้งผู้แนะนำ และคนกลางในการติดต่อสื่อสารให้มา ตั้งแต่แรก ฉะนั้นหากจะฟังว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ได้รู้เห็นด้วยแล้ว บุคคลทั้งสอง ซึ่งใช้ภาษาที่แตกต่างกัน ทางจำเลยที่ ๒ พูดและฟังภาษาไทยไม่ได้เลยแล้วจะให้การติดต่อพูดคุยกันด้วยวิธีใด แล้วใคร จะเป็นคนกลางในการสื่อสารให้ ประกอบกับจากคำเบิกความพยานทำให้เห็นได้ว่า ในขณะที่จำเลยที่ ๑ ติดต่อกับนาย อ. ไปยังนาย อ. นั้น ทางนาย อ. ก็ไม่ได้สอบถามรายละเอียดใดๆ หรือแม้แต่จะตรวจสอบให้มั่นใจก่อนว่าจำเลยที่ ๑ รู้เห็น กับทางจำเลยที่ ๒ ด้วยหรือไม่ ซึ่งหากเป็นไปตามที่จำเลยที่ ๑ อ้างว่าได้มาพบกับจำเลยที่ ๒ โดยบังเอิญและตนเอง เป็นเพียงผู้ช่วยติดต่อไปยังนาย อ. แทน ทางนาย อ. เองย่อมจะต้องประหลาดใจและไม่ยอมพูดคุยด้วยเป็นแน่ แต่จำเลย ที่ ๑ กลับพูดคุยกับนาย อ. เพียงสั้นๆ คงเน้นไปที่สิ่งที่มอบหมายให้ไปกระทำต่อไปเท่านั้น จึงเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็น ว่า บุคคลทั้งสามต้องมีการตกลงในรายละเอียดอื่นๆ มาเป็นอย่างดีแล้วก่อนหน้านี้ จึงไม่มีอาการประหลาดใจ หรือต้องสอบถามเรื่องอื่นใดกันอีกพยานหลักฐานเท่าที่โจทก์นำเข้าสู่รับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยแล้ว ว่าจำเลยที่ ๑ ได้มีส่วนร่วมรู้เห็นในการกระทำความผิดตามฟ้องจริง

๓. การที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ยกเอากรณีของการที่จำเลยที่ ๑ ใช้โทรศัพท์ที่ติดต่อกับนาย อ. โดยแสดงหมายเลขโทรศัพท์ของจำเลยที่ ๑ อันถือเป็นการแสดงความบริสุทธิ์ใจของจำเลยที่ ๑ เพราะหากเป็น คนร้าย คงผิดวิสัยของผู้ที่จะก่อเหตุในการที่จะยอมเปิดเผยหมายเลขโทรศัพท์ของตนเพื่อให้สามารถติดตาม จับกุมได้ โดยต่างจากการติดต่อไปข่มขู่ผู้เสียหายซึ่งคนร้ายได้ปกปิดหมายเลขโทรศัพท์ ในกรณีนี้เห็นว่า ไม่ใช่เรื่องผิดวิสัยหรือถือเป็นการแสดงความบริสุทธิ์ใจของจำเลยที่ ๑ แต่อย่างใด เพราะเหตุว่า ในการติดต่อ ในครั้งนี้เป็นการติดต่อในระหว่างผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกันเอง จึงไม่จำเป็นต้องปกปิดวิธีการในการติดต่อ และทางจำเลยที่ ๑ ก็คงไม่ทันคาดคิดว่านาย อ. จะถูกจับกุมและทำการล่อให้ตามมาจับกุมจำเลยทั้งสอง ในทางตรงกันข้าม หากใช้วิธีการปิดบังหมายเลขโทรศัพท์ที่แสดง อาจส่งผลให้ทางนาย อ. ซึ่งมีความคุ้นเคย กับหมายเลขโทรศัพท์ของทั้งจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ มาก่อนเกิดความสับสนลังเลในการที่จะรับสาย ก็เป็นไปได้ ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๑ ใช้โทรศัพท์ที่มีการแสดงหมายเลขโทรศัพท์ปลายสายติดต่อไปยังนาย อ. ซึ่งเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกันจึงไม่ใช่เรื่องผิดวิสัยในการติดต่อของกลุ่มคนร้ายที่มีส่วนร่วมรู้เห็นในการ

ขกระทำคามผิดด้วยตนเองและกรณีดังกล่าว ยังไม่อาจถือเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความบริสุทธิ์ใจของจำเลยที่ ๑ ตามที่ศาลยกขึ้นอ้างแต่อย่างใด ข้อวินิจฉัยของศาลในประเด็นนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

ในส่วนกรณีที่ศาลอุทธรณ์เห็นว่า ในชั้นสอบสวนจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธในทันที โดยให้การว่า จำเลยทั้งสองมาพบกัน โดยบังเอิญ และทางจำเลยที่ ๑ ช่วยจำเลยที่ ๒ ติดต่อนาย อ. ให้เพราะจำเลยที่ ๒ เป็นชาวใต้ห้วนพูดและฟังภาษาไทยไม่ได้ซึ่งจำเลยทั้งสองให้การในชั้นสอบสวนหลังจากถูกจับกุมได้ไม่นาน โดยไม่ทันที่จะมีเวลาไตร่ตรองบิดเบือนข้อเท็จจริงไปเป็นอย่างอื่นคำให้การของจำเลยทั้งสองย่อมสมเหตุสมผลและมีน้ำหนักสมควรแก่การรับฟัง นั้น เห็นว่า การกระทำคามผิดในลักษณะนี้ มีขั้นตอนที่ค่อนข้างซับซ้อนและต้องกระทำด้วยความรัดกุม ย่อมต้องมีการเตรียมการมาเป็นอย่างดี จึงไม่ใช่เรื่องเหลือวิสัยของกลุ่มคนร้ายที่จะได้มีการซักซ้อมก่อนลงมือกระทำ รวมไปถึงอาจต้องมีการเตรียมการในการต่อสู้คดีไว้หากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการซักซ้อมการให้การ ทั้งในชั้นสอบสวนหรือแม้กระทั่งในชั้นศาลด้วยก็ตาม รวมทั้งการนำนาย ห. เข้ามาให้การยืนยันฐานที่อยู่ของตน โดยอ้างว่าก่อนหน้านี้จะมายังที่เกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ได้พานาย ห. เดินทางไปแจ้งความที่สถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน แต่ทางเจ้าพนักงานตำรวจแนะนำให้มาแจ้งที่สถานีตำรวจและได้มาพบกับจำเลยที่ ๒ โดยบังเอิญนั้น ถือเป็นเพียงข้ออ้างลอยๆ โดยไม่มีพยานคนกลางอื่นซึ่งเป็นผู้ที่รับรู้เห็นเกี่ยวกับการเดินทางไปแจ้งความยังห้องที่สถานีตำรวจนครบาลแห่งหนึ่งมาให้การหรือเข้าเบิกความยืนยันแต่อย่างใด การที่จำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธในทันที โดยยกเหตุผลต่างๆ มาประกอบ จึงไม่ใช่ข้อที่จะนำมาใช้วินิจฉัยว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ได้มีส่วนร่วมรู้เห็นกับการกระทำคามผิดในครั้งนี้ได้ พยานหลักฐานและข้ออ้างของจำเลยที่ ๑ จึงไม่น่าเชื่อถือและฟังไม่ขึ้น

(อัยการสูงสุด ชี้ขาดให้ฎีกา ตามหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๕.๑/๒๒๐๓ ลง ๒๐ ก.พ.๒๕๕๖)

ข้อสังเกต พยานบอกเล่าที่นำรับฟังเมื่อนำมาประกอบกับพยานหลักฐานประกอบอื่น รวมทั้งมีพฤติการณ์ประกอบการกระทำที่สมเหตุสมผล ก็ทำให้มีน้ำหนักที่พอรับฟังลงโทษจำเลยได้

คำพิพากษาศาลฎีกาเกี่ยวกับพยานชัดทอด

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๔๖๘/๒๕๕๔

พนักงานอัยการจังหวัดกระบี่

โจทก์

นายทองปาน พิมพา กับพวก

จำเลย

ป.วิ.อ.มาตรา ๒๒๖/๓(๑), ๒๒๗/๑

พยานโจทก์ปากร้อยตำรวจเอก ว. และสิบตำรวจตรี ส. เป็นเจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติการไปตามอำนาจหน้าที่ ทั้งยังเป็นเจ้าพนักงานตำรวจเช่นเดียวกับจำเลยที่ ๔ เชื่อว่าให้การไปตามความเป็นจริงที่ประสบพบมา ไม่มีเหตุให้ระวางสงสัยว่าจะเบิกความปรักปรำให้ร้ายจำเลยที่ ๔ ให้ต้องรับโทษ นอกจากนี้พยานโจทก์อีกสองปากก็เป็นพยานที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุและเห็นเจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติหน้าที่ตรวจค้นและพบเมทแอมเฟตามีนในบ้านของจำเลยที่ ๑ ซึ่งมีจำเลยที่ ๔ มาอนค้ำที่บ้าน อีกทั้งพยานโจทก์ทั้งสองก็ยังเบิกความสอดคล้องต่อกันกับพยานเอกสารว่า ขณะที่ร้อยตำรวจเอก ว. กับสิบตำรวจตรี ส. ตะโกนเรียกบุคคลในบ้านเพื่อให้เปิดประตูไฟยังเปิดอยู่และปิดในเวลาต่อมา แต่ก็ได้รับความจากพยานโจทก์ทั้งสองปากเบิกความว่า สิบตำรวจตรี ส. สวมไฟฉายที่สามารถส่องสว่างได้ในระยะไกลกว่า ๑๐ เมตร อยู่ที่ศีรษะ ขณะที่ปืนฝาผนังในห้องเพื่อเข้าไปเปิดประตูนั้น เห็นจำเลยที่ ๔ วิ่งไปที่บริเวณโถงน้ำ ซึ่งก็สัมพันธ์กับแผนที่ส่งเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุและภาพถ่าย จึงน่าจะเชื่อได้ว่าสิบตำรวจตรี ส. เห็นจำเลยที่ ๔ อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังได้ความจากบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ซึ่งกระทำขึ้นภายหลังเกิดเหตุเพียง ๑ วัน ด้วยว่า เมทแอมเฟตามีนที่เจ้าพนักงานตำรวจพบเป็นของจำเลยที่ ๔ ที่นำไปทิ้งในโถงน้ำขณะเจ้าพนักงานตำรวจเข้าตรวจค้น แต่ด้วยความรีบร้อนทำให้เมทแอมเฟตามีนบางส่วนตกลงที่พื้น ซึ่งแม้บันทึกคำให้การดังกล่าวจะเป็นพยานบอกเล่าและถือเป็นพยานชัดทอด ซึ่งตามกฎหมายห้ามมิให้รับฟังก็ตาม แต่ก็มีได้ต้องห้ามโดยเด็ดขาด เมื่อพิจารณาตามสภาพลักษณะแหล่งที่มาและข้อเท็จจริงแวดล้อมของพยานดังกล่าวนี้ ประกอบกับโจทก์มีพยานบุคคลและพยานเอกสารดังกล่าวมาเป็นพยานหลักฐานสนับสนุนทำให้พยานหลักฐานของโจทก์น่าเชื่อถือ พยานหลักฐานของโจทก์ที่นำสืบมาจึงมีน้ำหนักมั่นคงรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยที่ ๔ ร่วมกันกระทำความผิดกับจำเลยที่ ๑

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗, ๘, ๑๕, ๖๗, ๑๐๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๑๐ ธิบเมทแอมเฟตามีนที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ของกลาง ลงโทษจำเลยที่ ๔ เป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิด บวกโทษจำเลยที่ ๑ ที่รอไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๔๖๙๖/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น บวกโทษจำเลยที่ ๒ ที่รอไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๙๑๑/๒๕๕๒ ของศาลชั้นต้นเข้าโทษในคดีนี้และนับโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ต่อมาจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๔๐๓๙/๒๕๕๔, ๔๐๔๐/๒๕๕๔ และ ๔๐๓๘/๒๕๕๔ ของศาลชั้นต้นตามลำดับ

จำเลยที่ ๑ ให้การรับว่ามีเมทแอมเฟตามีน จำนวน ๔๐ เม็ด ไว้ในครอบครอง ส่วนจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวโกโทษและนับโทษต่อ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๔ มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ๖๗ (ที่ถูก มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (เดิม) ๖๗ (ที่แก้ไขใหม่) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ให้ลงโทษจำคุกคนละ ๗ ปี จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๓ ปี ๖ เดือน เนื่องจากศาลได้นำโทษจำคุกที่รอการลงโทษจำเลยที่ ๑ ไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๔๖๙๖/๒๕๔๓ บวกเข้ากับโทษของจำเลยที่ ๑ ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๔๐๓๙/๒๕๔๔ ของศาลชั้นต้นแล้ว จึงไม่อาจบวโกโทษตามคำขอของโจทก์ให้อีกได้ ให้นำโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๔๐๓๙/๒๕๔๔ ของศาลชั้นต้น ริบเมทแอมเฟตามีนของกลางที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ให้ยกฟ้อง จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

โจทก์และจำเลยที่ ๔ อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ พิพากษายืน

จำเลยที่ ๔ ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันฟังได้ว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุในฟ้องเจ้าพนักงานตำรวจไปตรวจค้นบ้านเกิดเหตุและจับกุมจำเลยทั้งสี่ได้พร้อมยึดเมทแอมเฟตามีน จำนวน ๑๕๓ เม็ด เป็นของกลาง นอกจากนี้ข้อเท็จจริงยังรับฟังได้เป็นยุติตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ วินิจฉัยว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต คดีคงมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ ๔ แต่เพียงว่า จำเลยที่ ๔ ร่วมกันกระทำความผิดกับจำเลยที่ ๑ หรือไม่ โจทก์มีร้อยตำรวจเอกวิชัย และสิบตำรวจตรีสมภพ เจ้าพนักงานตำรวจผู้ร่วมจับกุมจำเลยทั้งสี่เป็นพยานโจทก์เบิกความในทำนองเดียวกันได้ความว่า หลังจากที่ร้อยตำรวจเอกวิชัยได้รับหมายค้นจากศาลแล้ว เดินทางกันไปที่บ้านของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นบ้านเกิดเหตุ ขณะไปถึงไฟยังเปิดอยู่เมื่อพยานทั้งสองตะโกนเรียก ไฟก็ดับลงและไม่มีใครยอมเปิดประตู สิบตำรวจตรีสมภพสวมไฟฉายที่ศีรษะแล้วป็นผนังกันห้องเพื่อเปิดประตู ขณะที่ป็นขึ้นไปเห็นจำเลยที่ ๔ วิ่งผ่านไปยังบริเวณโถงน้ำตรงจุดหมายเลข ๙ ตามแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมาย จ.๒ เมื่อเปิดประตูออก พวกของพยานก็เข้ามาสมทบ เมื่อเปิดไฟในบ้านเห็นจำเลยทั้งสองอยู่ในบ้าน พยานทั้งสองกับพวกจึงแสดงหมายค้น จำเลยที่ ๑ รับว่าเป็นเจ้าของบ้าน ผลการตรวจค้นพบเมทแอมเฟตามีนจำนวนหนึ่งอยู่ในโถงน้ำในลักษณะถูกเททิ้งลักษณะตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๔ จึงนำออกมาตรวจสอบและถ่ายรูปไว้ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๕ นอกจากนี้ยังพบเมทแอมเฟตามีนอีกจำนวนหนึ่งตกอยู่ที่ข้างโถงน้ำรวมจำนวน ๑๔๕ เม็ด และยังพบเมทแอมเฟตามีน จำนวน ๘ เม็ด ตกอยู่ที่พื้นใกล้กับบริเวณที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๔ หมอบอยู่ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๗ ชั้นจับกุมจำเลยทั้งสี่ให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ให้การว่าเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวเป็นของจำเลยที่ ๔ ตามบันทึกการจับกุมเอกสารหมาย จ.๘ และมีนางสาวพัชรินทร์ และนางสาวสุรินทร์เป็นพยานโจทก์เบิกความสนับสนุนด้วยว่า จำเลยที่ ๔ มานอน

ค้ำที่บ้านของจำเลยที่ ๑ ซึ่งในคืนวันเกิดเหตุพยานทั้งสองอยู่ในห้องนอนที่บ้านเกิดเหตุ ได้ยินเสียงเคาะประตูห้องนอนจึงเปิดประตูออกเห็นเจ้าพนักงานตำรวจนั่งเก็บเมทแอมเฟตามีนอยู่บริเวณโถงน้ำตั้งอยู่บนบ้านข้างประตูทางเข้า และเห็นเมทแอมเฟตามีนตกอยู่เคลื่อนพื้นบริเวณโถงน้ำ เห็นว่า พยานโจทก์ปากร้อยตำรวจเอกวิชัย และสิบตำรวจตรีสมภพเป็นเจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติภารกิจไปตามอำนาจหน้าที่ ทั้งยังเป็นเจ้าพนักงานตำรวจเช่นเดียวกับจำเลยที่ ๔ เชื่อว่าให้การไปตามความเป็นจริงที่ประสบพบมา ไม่มีเหตุให้ระแวงสงสัยว่าจะเบิกความปรักปรำให้ร้ายจำเลยที่ ๔ ให้ต้องรับโทษ นอกจากนี้พยานโจทก์อีกสองปากก็เป็นพยานที่อยู่ในที่เกิดเหตุ และเห็นเจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติหน้าที่ตรวจค้นและพบเมทแอมเฟตามีนในบ้านของจำเลยที่ ๑ ซึ่งมีจำเลยที่ ๔ มาอนค้ำที่บ้าน อีกทั้งพยานโจทก์ทั้งสองยังเบิกความสอดคล้องต้องกันกับพยานเอกสาร แม้ขณะที่ร้อยตำรวจเอกวิชัยกับสิบตำรวจตรีสมภพตะโกนเรียกบุคคลในบ้านเพื่อให้เปิดประตู ไฟยังเปิดอยู่และปิดในเวลาต่อมาก็ตาม แต่ก็ได้ความจากพยานโจทก์ทั้งสองปากดังกล่าวเบิกความว่า สิบตำรวจตรีสมภพสวมไฟฉายที่สามารถส่องสว่างได้ในระยะไกลกว่า ๑๐ เมตร อยู่ที่ศีรษะ ขณะที่ปีนฝาผนังกั้นห้องนั้นเพื่อเข้าไปเปิดประตูเห็นจำเลยที่ ๔ วิ่งไปที่บริเวณโถงน้ำ ซึ่งก็สัมพันธ์กับแผนที่ส่งเขบแสดงสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมาย จ.๒ และภาพถ่ายหมาย จ.๔ จ.๕ จ.๖ และ จ.๗ จึงน่าจะเชื่อว่า สิบตำรวจตรีสมภพเห็นจำเลยที่ ๔ อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังได้ความจากบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ซึ่งกระทำขึ้นภายหลังเกิดเหตุเพียง ๑ วันด้วยว่าเมทแอมเฟตามีนที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจพบเป็นของจำเลยที่ ๔ ที่นำไปทิ้งในโถงน้ำ ขณะเจ้าพนักงานตำรวจเข้าตรวจค้น แต่ด้วยความรีบร้อนทำให้เมทแอมเฟตามีนบางส่วนตกลงที่พื้น ซึ่งแม้บันทึกคำให้การดังกล่าวจะเป็นพยานบอกเล่า และถือเป็นพยานขัดทอด ซึ่งตามกฎหมายห้ามมิให้รับฟังก็ตาม แต่ก็มิได้ต้องห้ามโดยเด็ดขาด เมื่อพิจารณาตามสภาพ ลักษณะ แหล่งที่มาและข้อเท็จจริงแวดล้อมของพยานดังกล่าวมานั้น ประกอบกับโจทก์มีพยานบุคคลและพยานเอกสารดังกล่าวมาเป็นพยานหลักฐานสนับสนุนทำให้พยานหลักฐานของโจทก์น่าเชื่อถือ พยานหลักฐานของโจทก์ที่น่าสืบมาจึงมีน้ำหนักมั่นคงรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า จำเลยที่ ๔ ร่วมกันกระทำความผิดกับจำเลยที่ ๑ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ ๔ ฟังไม่ขึ้น”

“พิพากษายืน”

สงกรานต์ปีนี้เที่ยวไหนดี ที่มา : ไทยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ใกล้วันสงกรานต์ เข้ามาแล้ว หลายท่านอาจจะนึกไม่ออกว่าปีนี้ไปสาดน้ำคลายร้อนกันที่ไหนดี ถ้ายังไม่ออก
ขอแนะนำให้ทุกท่านไปอ้อมเอิบวิถีเดิมแท้และรื่นเริงสงกรานต์ร่วมสมัย กับงาน”สงกรานต์ ๒ วิถี ที่ขอนแก่น”

ซึ่งถ้าพูดถึงงานสงกรานต์ในกรุงเทพแล้ว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะนิยมไปเล่นสาดน้ำกันที่ถนนข้าวสารกัน แต่ถ้าเป็นงานสงกรานต์ขอนแก่น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักนิยมจะไปสาดน้ำกันที่ถนนข้าวเหนียวกัน ซึ่งในปีนี้ได้จัดประเพณีสุดยอดสงกรานต์อีสาน เทศกาลดอกคูนเสียงแคน และถนนข้าวเหนียว ช่วงระหว่างวันที่ ๕ เมษายน ถึง ๑๕ เมษายน ปี ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานสงกรานต์ ๒ วิถี ส่วนจุดที่สองนั้นถูกจัดขึ้นที่ วัดไชยศรี บ้านสาวะถี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๑ เมษายน - ๑๖ เมษายน ปี ๒๕๕๖ ถ้าปีนี้อังไม่มีแผนว่าจะไปเล่นสงกรานต์ที่ไหนขอนแก่นก็เป็นอีกหนึ่งตัวเลือกที่ดีไม่น้อยครับ

นอกจากจะไปเล่นสาดน้ำในช่วงเทศกาลสงกรานต์แล้ว จังหวัดขอนแก่นเองก็ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายเพื่อให้ทุกท่านได้ไปพักผ่อนหย่อนใจในช่วงวันหยุดอย่างนี้ ก็เลยถือโอกาสนี้ขอแนะนำสถานที่เที่ยวซึ่งไม่ไกลจากตัวจังหวัดมากนัก

เขื่อนอุบลรัตน์

สำหรับท่านที่ต้องการไปเล่นน้ำ รับประทานอาหารริมน้ำเขื่อน การเดินทางก็ไม่ไกลมากนัก ใช้ทางหลวงหมายเลข ๒ (ขอนแก่น - อุดรธานี) เป็นระยะทาง ๒๖ กิโลเมตร แล้วแยกซ้ายเข้าเขื่อนอีก ๒๔ กิโลเมตร

แต่ถ้าใครชอบชมทิวทัศน์, ชมประวัติศาสตร์, ล่องแพ/ล่องเรือ, เดินป่าศึกษาธรรมชาติ, เที่ยวถ้ำ/ธรณีวิทยา, เที่ยวน้ำตก ไปที่นี่ได้โดยดริบ **อุทยานแห่งชาติภูเก้า - ภูพานคำ**

การเดินทางก็ใช้เส้นทางตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ขอนแก่น-อุดรธานี) ประมาณ 26 กิโลเมตร แยกซ้ายตามทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2109 อีก 24 กิโลเมตร ถึงอำเภออุบลรัตน์ แยกขวาตามทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2146 ประมาณ 6 กิโลเมตร ถึงอุทยานแห่งชาติภูเก้า-ภูพานคำ รวมระยะทางประมาณ 56 กิโลเมตรครับ
“ขอให้ทุกท่านมีความสุขในวันหยุดพักผ่อนช่วงสงกรานต์และขอให้เดินทางกลับบ้านอย่างปลอดภัยครับ”

รื่นเริง...วันสงกรานต์ ร่วมสืบสานวัฒนธรรมประเพณีไทย

“ทำบุญ สรงน้ำพระ รักษาตีสล ขอพรผู้ใหญ่”

สุขสันต์วันสงกรานต์

บรรณาธิการ : พ.ต.อ.บพพร ศุภพัฒน์

หัวหน้ากองบรรณาธิการ : พ.ต.อ.จารุพันธ์ เสริมพงศ์

ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ : พ.ต.ท.หญิง สหทยา สุทรเกตุ , พ.ต.ท.คมสัน ลืมปัญญาเลิศ

เจ้าหน้าที่กองบรรณาธิการ : ว่าที่ พ.ต.ท.ทวีศักดิ์ ตัมภีระ , พ.ต.ต.ธนิศ ทับเดลียว , ร.ต.อ.หญิง สิริพรรณ ศรีนวล ,
ร.ต.อ.หญิง ธิญรดี โทณวนิก , ว่าที่ ร.ต.ท.ธนรรณพ เหล่าเขตร์กิจ , ส.ต.ท.หญิง ดลกนก เชียงปิว , ส.ต.ต.เทวินทร์ ศรีพัว

ส่วนตรวจสอบสำนวนคดีอุทธรณ์และฎีกา โทร ๐๒ ๒๐๕ ๓๔๕๗ โทรสาร ๐๒ ๒๕๒ ๔๐๐๓